DOMSTOLENS DOM (sjätte avdelningen)
den 1 februari 2001 *

I mål C-66/99,

angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget (nu artikel 234 EG), från Finanzgericht Bremen (Tyskland), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan

D. Wandel GmbH

och

Hauptzollamt Bremen,

angående tolkningen av artiklarna 75, 201.1 a, 201.2, 203.1 och 204.1 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4),

meddelar

* Rättegångsspråk: tyska.

DOMSTOLEN (sjätte avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden C. Gulmann samt domarna V. Skouris, J.-P. Puissochet, R. Schintgen (referent) och F. Macken,

generaladvokat: G. Cosmas,
justitiesekreterare: avdelningsdirektören H.A. Rühl,

med beaktande av de skriftliga yttranden som har inkommit från:

— D. Wandel GmbH, genom skatterådgivarna H. Kühle och G. Schemmann,

— Finlands regering, genom lagstiftningsråden H. Rotkirch och T. Pynnä, båda i egenskap av ombud,

— Europeiska gemenskapernas kommission, genom J.C. Schieferer, rättstjänsten, i egenskap av ombud,

med hänsyn till förhandlingsrapporten,

efter att muntliga yttranden har avgivits vid förhandlingen den 13 juli 2000 av: D. Wandel GmbH, företrätt av skatterådgivarna K. Masorsky och M. Zitzmann, Frankrikes regering, företrädd av C. Vasak, secrétaire des affaires étrangères, utrikesministeriets rättsavdelning, i egenskap av ombud, och kommissionen, företrädd av J.C. Schieferer,

och efter att den 28 september 2000 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Finanzgericht Bremen har genom beslut av den 2 februari 1999, som inkom till domstolens kansli den 25 februari 1999, i enlighet med artikel 177 i EG-fördraget (nu artikel 234 EG) ställt fem frågor om tolkningen av artiklarna 75, 201.1 a, 201.2, 203.1 och 204.1 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, s. 1, svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4, nedan kallad tullkodexen).

2 Frågorna har uppkommit i en tvist mellan bolaget D. Wandel GmbH (nedan kallat Wandel), som är ett internationellt transport- och lagerföretag, och Hauptzollamt Bremen (nedan kallat Hauptzollamt), angående uppkomsten av en tullskuld vid import.

Tillämpliga gemenskapsrättsliga bestämmelser

3 I artikel 4 punkt 20 i tullkodexen föreskrivs följande:

"I denna kodex används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

...

20) frigörande av varor: den åtgärd genom vilken tullmyndigheterna gör varor tillgängliga för de ändamål som föreskrivs enligt det tullförfarande som de har hänförts till."

4 I artikel 37 i tullkodexen föreskrivs följande:

"1. Varor som förs in till gemenskapens tullområde skall underkastas tullövervakning från och med införseln. De får utsättas för tullmyndigheternas kontroll enligt gällande bestämmelser.

2. De skall kvarstå under denna övervakning under den tid som krävs för att i förekommande fall fastställa deras tullstatus och i fråga om icke-gemenskaps-

varor till dess att deras tullstatus förändras, de förs in i en frizon eller ett frilager eller återexporteras eller förstörs enligt artikel 182, dock utan att detta påverkar tillämpningen av artikel 82.1."

5 I artikel 40 i tullkodexen föreskrivs att varor som anländer till tullkontoret eller till någon annan plats som anvisats eller godkänts av tullmyndigheterna, skall uppvisas för tullen av den person som förde in varorna till gemenskapens tullområde eller i förekommande fall av den person som åtar sig ansvaret för befordran av varorna efter införseln.

6 Till dess att de varor som uppvisats för tullen hänförts till en godkänd tullbehandling, skall de enligt artikel 50 i tullkodexen ha status som varor i tillfällig förvaring efter uppvisandet.

7 I artikel 51 i tullkodexen föreskrivs följande:

"1. Varor i tillfällig förvaring får endast lagras på platser som godkänts av tullmyndigheterna enligt de villkor som fastställs av dessa myndigheter.

2. Tullmyndigheterna får kräva att den person som innehar varorna skall ställa säkerhet för att säkerställa betalning av varje tullskuld som kan uppstå enligt artikel 203 eller 204."

8 I artikel 52 i samma kodex anges följande:

"Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artikel 42 skall varor i tillfällig förvaring endast utsättas för sådana former av hantering som är ämnade att säkerställa att de bevaras i ett oförändrat skick utan att deras utseende eller tekniska egenskaper förändras."

9 I artikel 62 i tullkodexen föreskrivs följande:

"1. Skriftliga deklarationer skall upprättas på ett formulär som överensstämmer med den officiella modell som föreskrivs för detta ändamål. De skall vara undertecknade och innehålla alla de uppgifter som är nödvändiga för tillämpningen av de bestämmelser som gäller för det tullförfarande för vilket varorna är deklarerade.

2. Deklarationen skall åtföljas av alla dokument som krävs för tillämpningen av de bestämmelser som gäller för det tullförfarande för vilket varorna är deklarerade."

10 Enligt artikel 63 i tullkodexen skall deklarationer som uppfyller de villkor som anges i artikel 62 i kodexen genast tas emot av tullmyndigheterna under förutsättning att de varor som de avser visas upp för tullen.

11 Artikel 66.1 i tullkodexen har följande lydelse:

"Tullmyndigheterna skall på deklarantens begäran ogiltigförklara en redan mottagen deklaration, om deklaranten lägger fram bevis för att varorna av misstag deklarerats till det tullförfarande som motsvarar denna deklaration, eller för att det på grund av särskilda omständigheter inte längre är berättigat att hänföra varorna till det tullförfarande för vilket de deklarerades.

Om tullmyndigheterna har underrättat deklaranten om att de avser att undersöka varorna, skall emellertid en begäran om ogiltigförklaring inte bifallas förrän undersökningen ägt rum."

12 I artikel 67 i tullkodexen anges följande:

"Om inte något annat uttryckligen bestämts, skall den dag, som skall användas vid tillämpningen av alla de bestämmelser som gäller det tullförfarande för vilket varorna deklarerats, vara den dag då tullmyndigheterna tog emot deklarationen."

13 I artikel 68 i tullkodexen föreskrivs följande:

"Tullmyndigheterna får för att kontrollera riktigheten av de deklarationer de har mottagit göra följande:

a) Granska de handlingar som ingår i deklarationen och de dokument som bifogats den. Tullmyndigheterna får ålägga deklaranten att visa upp andra dokument som bestyrker riktigheten av de upplysningar som finns i deklarationen.

b) Undersöka varorna och ta prover för analys eller för fördjupad kontroll."

14 I artikel 71 i tullkodexen föreskrivs följande:

"1. De resultat som erhållits vid kontrollen av deklarationen skall användas för tillämpningen av de bestämmelser som gäller det tullförfarande till vilket varorna hänförs.

2. Om deklarationen inte har kontrollerats, skall de bestämmelser som avses i punkt 1 tillämpas på grundval av de uppgifter som lämnats i deklarationen."

15 Enligt artikel 73.1 första meningen i tullkodexen skall tullmyndigheterna, om villkoren för att hänföra varorna till förfarandet i fråga är uppfyllda och förutsatt att varorna inte är föremål för några förbud eller restriktioner, frigöra varorna så snart uppgifterna i deklarationen har kontrollerats eller godkänts utan kontroll, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 74 i tullkodexen.

16 I artikel 74 i tullkodexen föreskrivs följande:

"1. Om mottagandet av en tulldeklaration ger upphov till en tullskuld, skall de varor som omfattas av deklarationen inte frigöras med mindre än att tullskulden har betalats eller säkerställts. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2, skall dock denna bestämmelse inte tillämpas på förfarandet för temporär import med partiell befrielse från importtullar.

2. Om tullmyndigheterna, enligt bestämmelserna om det tullförfarande för vilket varorna deklarerats, kräver att säkerhet skall ställas, skall dessa varor inte frigöras för det avsedda tullförfarandet förrän sådan säkerhet ställts."

17 I artikel 75 a i tullkodexen föreskrivs följande:

"Alla nödvändiga åtgärder, inklusive förverkande och försäljning, skall vidtas för att reglera situationen i fråga om varor som

a) inte kan frigöras därför att

— det av anledningar som får tillskrivas deklaranten inte har varit möjligt att genomföra eller fortsätta en undersökning av varorna inom den tid som föreskrivits av tullmyndigheterna, eller

— de dokument som skall företes innan varorna kan hänföras till det begärda tullförfarandet inte har uppvisats, eller

— betalning eller säkerhet som skulle ha erlagts eller ställts för importtullar eller exporttullar, allt efter omständigheterna, inte har erlagts eller ställts inom föreskriven tid, eller

— de är föremål för förbud eller restriktioner".

18 I artikel 79 i tullkodexen föreskrivs följande:

"Övergång till fri omsättning skall ge icke-gemenskapsvaror tullstatus som gemenskapsvaror.

Övergången skall medföra att handelspolitiska åtgärder tillämpas, att andra formaliteter för import av varor uppfylls och att lagenliga tullar debiteras."

19 I artikel 201.1 i tullkodexen föreskrivs följande:

"En tullskuld vid import uppkommer när

a) tullpliktiga varor övergår till fri omsättning".

20 I artikel 201.2 i tullkodexen anges följande:

"En tullskuld uppkommer vid den tidpunkt då tulldeklarationen tas emot."

21 Artikel 202.1 och 202.2 i tullkodexen har följande lydelse:

"1. En tullskuld vid import uppkommer genom

a) olaglig införsel till gemenskapens tullområde av tullpliktiga varor,

eller

b) olaglig införsel av tullpliktiga varor som finns i en frizon eller ett frilager till en annan del av tullområdet.

I denna artikel avses med olaglig införsel all införsel som strider mot artiklarna 38—41 och artikel 177 andra strecksatsen.

2. Tullskulden uppkommer i det ögonblick då varorna olagligen införs."

22 I artikel 203.1 och 203.2 i tullkodexen föreskrivs följande:

"1. En tullskuld vid import uppkommer genom

— olagligt undandragande från tullövervakning av importtullpliktiga varor.

2. Tullskulden uppkommer i det ögonblick då varorna undandras från tullövervakning."

23 I artikel 204.1 och 204.2 i tullkodexen föreskrivs följande:

"1. En tullskuld vid import uppkommer i andra fall än som avses i artikel 203 genom

a) bristande uppfyllelse av någon av de förpliktelser som är förenade med tillfällig förvaring av importtullpliktiga varor eller med användning av det tullförfarande som varorna är hänförda till,

eller

b) åsidosättande av ett villkor som reglerar hänförandet av varorna till det aktuella tullförfarandet eller beviljandet av en nedsatt importtullsats eller nolltullsats på grund av varornas användning för särskilda ändamål,

såvida det inte kan fastställas att dessa försummelser inte haft någon avgörande inverkan på det korrekta genomförandet av den tillfälliga förvaringen eller tullförfarandet i fråga.

2. Tullskulden uppkommer antingen vid den tidpunkt då den förpliktelse vars underlåtelse ger upphov till tullskulden inte längre uppfylls, eller vid den tidpunkt då varorna hänförs till det berörda tullförfarandet, om det fastställs att ett villkor för hänförandet av varorna till nämnda tullförfarande eller för beviljandet av en nedsatt importtullsats eller nolltullsats på grund av varornas användning för särskilda ändamål i själva verket inte uppfylldes."

24 Artikel 233 första stycket c första strecksatsen i tullkodexen har följande lydelse:

"Utan att det påverkar tillämpningen av gällande bestämmelser om preskription av en tullskuld och om de fall när en sådan skuld inte uppbärs på grund av att gäldenärens insolvens har fastställts på rättslig väg, skall en sådan tullskuld upphöra

...

c) beträffande varor som deklarerats för ett tullförfarande som medför skyldighet att betala tull

— om tulldeklarationen förklaras ogiltig enligt artikel 66."

25 I artikel 218.1 c i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för förordning nr 2913/92 (EGT L 253, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 10, s. 1), i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 3254/94 av den 19 december 1994 (EGT L 346, s. 1, svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 87, nedan kallad tillämpningsförordningen) föreskrivs följande:

"Följande dokument skall bifogas tulldeklarationen för övergång till fri omsättning:

...

c) De dokument som krävs för tillämpning av tullförmånsordningar eller andra åtgärder som avviker från de allmänna regler som är tillämpliga för de deklarerade varorna."

26 Artikel 865 i tillämpningsförordningen har följande lydelse:

"Ingivandet av en tulldeklaration för varorna i fråga eller någon annan handling med samma rättsliga verkan och uppvisandet av en handling för påteckning av de

behöriga myndigheterna skall anses som ett undandragande av varor från övervakning enligt artikel 203.1 i kodexen, om dessa handlingar resulterar i att varorna felaktigt får tullstatus som gemenskapsvaror."

Tvisten vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

27 Det framgår av beslutet om hänskjutande att Wandel den 12 juli 1994, i egenskap av "godkänd mottagare", åtog sig ansvaret för en transport av 470 kartonger TV-chassier, 24 kartonger platiner och 29 kartonger moduler, som den 11 juli 1994 hade förts in i gemenskapen enligt förfarandet för extern transitering.

28 Den 13 juli 1994 ingav Wandel till behörigt tullkontor den del av deklarationen för gemenskapstransitering som var avsedd för tullkontoret på bestämmelseorten och deklarerade därvid på ett annat tyskt bolags vägnar varorna för övergång till fri omsättning. Transiteringshandlingen, som tjänade som summarisk deklaration, registrerades av tullkontoret. Tullkontoret mottog och registrerade deklarationen för övergång till fri omsättning. Samtidigt underrättades Wandel om att de deklarerade varorna skulle undersökas den 14 juli 1994 i de lokaler som var tillfällig förvaringsplats enligt artikel 51.1 i tullkodexen.

29 Tullundersökningen kunde inte genomföras på grund av att de deklarerade varorna inte längre fanns i Wandels förvar då den för tullundersökningen ansvarige tulltjänstemannen anlände. På grund härav skrev Hauptzollamt på originalet av det administrativa dokumentet 0779 "ogiltigförklarad (artikel 66.1 i tullkodexen)...". Hauptzollamt ansåg att avlägsnandet av varorna från förva-

ringsplatsen var att betrakta som olagligt undandragande från tullövervakning av tillfälligt lagrade icke-gemenskapsvaror.

30 Genom tulltaxeringsbeslut av den 2 augusti 1994 påförde Hauptzollamt, enligt artikel 203 i tullkodexen, Wandel importtullar uppgående till totalt 78 878,46 DEM. Beträffande TV-chassierna tillämpade Hauptzollamt de för tredje land gällande tullsatserna, och uppgav därvid att förmånstull kunde komma i fråga endast då de förmånsberättigade varorna övergått till fri omsättning i vederbörlig ordning.

31 Den 11 augusti 1994 begärde Wandel omprövning av tulltaxeringsbeslutet, utan att bestrida att det uppkommit en tullskuld vid import enligt artikel 203.1 och 203.3 i tullkodexen. Till att börja med gjorde Wandel gällande att nolltullsatsen borde ha tillämpats på TV-chassierna, eftersom Hauptzollamt hade tillgång till förmånsintyg enligt formulär A som bifogats ansökan om tullklarering. Senare hävdade Wandel att tullskulden hade uppkommit enligt artikel 201 i tullkodexen, och således inte längre hade kunnat uppkomma enligt artikel 203 i samma kodex, eftersom Hauptzollamt hade mottagit deklarationen för övergång till fri omsättning. Det skulle enbart kunna vara fråga om en tullskuld som uppkommit enligt artikel 204.1 i tullkodexen. Wandel ifrågasatte även om det förtida avlägsnandet av varorna från förvaringen haft en avgörande inverkan på det korrekta genomförandet av den tillfälliga förvaringen.

32 Hauptzollamt avslog Wandels begäran om omprövning genom beslut av den 3 januari 1995 för att den var ogrundad. Hauptzollamt ansåg i synnerhet att den tulldeklaration som Wandel ingav var ogiltig, eftersom den avsåg varor som inte visats upp för tullen. Att tullkontoret tog emot tulldeklarationen i god tro ändrade inte denna slutsats. Tullskulden uppkom enligt artikel 203.1 i tullko-

dexen, och en förmånstullsats kunde bara tillämpas om tullskulden uppkommit enligt artikel 201 i tullkodexen.

33 Talan väcktes vid Finanzgericht Bremen. Finanzgericht Bremen anser att tvistens utgång är beroende av tolkningen av gemenskapslagstiftningen och har därför vilandeförklarat målet och ställt följande tolkningsfrågor till domstolen:

"1. Skall artikel 201.1 a jämförd med artikel 201.2 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, s. 1) tolkas på så sätt att en tullskuld vid import uppkommer redan när det behöriga tullkontoret tar emot en tulldeklaration som uppfyller kraven i artikel 62 i tullkodexen för övergång till fri omsättning av icke-gemenskapsvaror och då tullmyndigheten genom en anteckning i registret bekräftat att den mottagit deklarationen?

2. Om den första frågan besvaras jakande:

Skall artikel 75 i tullkodexen tolkas på så sätt att det tullkontor som tar emot en sådan tulldeklaration har rätt att anse att deklarationen är ogiltig eller att förklara den ogiltig utan att deklaranten har begärt det, varav följer att tullskulden inte skall anses ha uppkommit enligt artikel 201.1 a i tullkodexen eller att den har upphört enligt artikel 233 c första strecksatsen, om de deklarerade varorna inte kunde överlämnas till deklaranten av det skälet att de före tullundersökningen avlägsnades från den förvaringsplats som fastställts för detta ändamål och därvid lämnade det område som omfattades av tullkontorets lokala behörighet?

3. Om den första frågan besvaras nekande eller om den andra frågan besvaras jakande:

   Skall artikel 203.1 tullkodexen tolkas på så sätt att det är fråga om undandragande från tullövervakning när de icke-gemenskapsvaror som deklarerats för övergång till fri omsättning avlägsnas från den förvarings-/undersökningsplats som fastställts för detta ändamål och därvid lämnar det område som omfattas av tullkontorets lokala behörighet, trots att tullkontoret förordnat om tullundersökning?

4. Om den tredje frågan besvaras nekande:

   Skall artikel 204.1 tullkodexen tolkas på så sätt att det otillåtna avlägsnandet av varorna från förvaringsplatsen inte har haft 'någon avgörande inverkan' på den tillfälliga förvaringens korrekta genomförande, om det efter avlägsnandet hade varit möjligt att på begäran visa upp dem för ett annat tullkontor?

5. Kan det uteslutas att tullskuld vid import uppkommer

   a) enligt artikel 201.1 a jämförd med artikel 201.2 i tullkodexen redan då deklarationen kommer tullkontoret till handa, eller

   b) enligt artikel 203.1 i tullkodexen, eller

c) enligt artikel 204 i tullkodexen

när formellt riktiga ursprungsintyg enligt formulär A bifogades den tulldeklaration som tullkontoret tog emot och då nolltullsats skulle tillämpas på de deklarerade varorna?"

Den första och den tredje frågan

34 Den hänskjutande domstolen har ställt den första och den tredje frågan, vilka skall prövas gemensamt, för att få klarhet i huruvida tullskuld vid import uppkommer enligt artikel 201.1 i tullkodexen eller enligt artikel 203.1 i tullkodexen när undersökningen av varor, som beslutats av tullmyndigheten för att kontrollera riktigheten av en deklaration som mottagits, inte har kunnat genomföras på grund av att varorna avlägsnats från den tillfälliga förvaringsplatsen utan den behöriga tullmyndighetens samtycke.

35 Domstolen erinrar inledningsvis om att enligt artikel 37.2 i tullkodexen kvarstår varor i tillfällig förvaring under tullövervakning till dess varornas status förändras.

36 Det framgår av artikel 10 i EG-fördraget (nu artikel 24 EG i ändrad lydelse) jämförd med artiklarna 74 och 79 andra stycket i tullkodexen att icke-gemenskapsvaror som deklarerats för övergång till fri omsättning ges status som gemenskapsvaror först när de handelspolitiska åtgärderna tillämpats,

samtliga andra formaliteter för import av varor uppfyllts och de lagenliga importtullarna inte bara debiterats utan även betalats eller säkerställts.

37 Ingivandet och det omedelbara mottagandet av en tulldeklaration, enligt artiklarna 59.1 och 63 i tullkodexen, hör onekligen till ovannämnda formaliteter, men även vidtagandet av de åtgärder som avses i artikel 68 i tullkodexen skall anses utgöra en sådan formalitet. Enligt artikel 68 får tullmyndigheterna för att kontrollera riktigheten av de deklarationer de har mottagit bland annat undersöka varorna och ta prover för analys eller för fördjupad kontroll.

38 Eftersom syftet med övergången till fri omsättning, enligt artikel 79 första stycket i tullkodexen, är att icke-gemenskapsvaror skall ges status som gemenskapsvaror, skall frigörande av varor, som definieras i artikel 4 punkt 20 i tullkodexen, anses utgöra en av de nödvändiga formaliteterna för att importerade varor skall övergå till fri omsättning i vederbörlig ordning.

39 Det framgår emellertid av artikel 73.1 jämförd med artikel 75 a första strecksatsen i tullkodexen att i den situation som är för handen i målet vid den nationella domstolen, när tullmyndigheterna inte har kunnat undersöka varorna, har varorna i fråga inte kunnat frigöras.

40 Härav följer att dessa varor inte har kunnat ges status som gemenskapsvaror efter att ha övergått till fri omsättning i vederbörlig ordning.

41 Såsom Wandel, den franska regeringen och kommissionen har påpekat föreskrivs det visserligen i artikel 201.2 i tullkodexen att en tullskuld vid import, som har

samband med övergången till fri omsättning av varor, uppkommer vid den tidpunkt då tulldeklarationen tas emot. Denna bestämmelse är emellertid endast tillämplig om den utlösande faktor som avses i artikel 201.1 a är för handen. Det framgår av sistnämnda bestämmelse att den utlösande faktorn för att tullskuld skall uppkomma är att varorna övergår till fri omsättning i vederbörlig ordning och således att varorna i fråga förändrar status i vederbörlig ordning.

42 Eftersom varorna i fråga, i den situation som är i fråga i tvisten vid den nationella domstolen, inte har övergått till fri omsättning i vederbörlig ordning, är den utlösande faktorn för uppkomsten av en tullskuld enligt artikel 201.1 i tullkodexen inte för handen, och det har inte kunnat uppkomma någon tullskuld enligt denna bestämmelse.

43 Om det i den situation som är i fråga i tvisten vid den nationella domstolen skulle anses att tullskulden uppkom vid mottagandet av tulldeklarationen, skulle det innebära dels att mottagandet av tulldeklarationen är den utlösande faktorn för uppkomsten av tullskulden, vilket strider mot själva lydelsen i artikel 201.1 i tullkodexen, dels att den befogenhet att kontrollera riktigheten av deklarationer som tullmyndigheterna ges i artikel 68 i tullkodexen och deras befogenhet att frigöra varor fråntas sin ändamålsenliga verkan.

44 Denna tolkning skulle för övrigt medföra att det inte kan uppkomma någon tullskuld enligt artikel 203.1 i tullkodexen, om importtullpliktiga varor undandras från tullövervakningen efter mottagandet av tulldeklarationen.

45 Det skall i det avseendet emellertid påpekas att tullövervakningen fortgår efter mottagandet av tulldeklarationen och upphör, enligt artikel 37.2 i tullkodexen, först när icke-gemenskapsvarornas status förändras så att de blir gemenskaps-

varor. Eftersom varornas förändrade status inte är en följd av mottagandet av tulldeklarationen, konstaterar domstolen att undandragande av importtullpliktiga varor från tullövervakningen efter mottagandet av tulldeklarationen, men före frigörandet av varorna, omfattas av tillämpningsområdet för artikel 203 i tullkodexen.

46 Det finns förvisso ingen definition av begreppet undandragande i gemenskapslagstiftningen. Såsom generaladvokaten påpekade i punkt 87 i sitt förslag till avgörande innehåller artikel 865 i tillämpningsförordningen enbart exempel på vad som skall anses utgöra undandragande i den mening som avses i artikel 203.1 i tullkodexen.

47 Det framgår dock vid en jämförelse av artiklarna 37.1, 50, 51.1 och 203.1 i tullkodexen att tillämpningsområdet för artikel 203.1 omfattar många fler åtgärder än dem som avses i artikel 865 i tillämpningsförordningen. Med begreppet undandragande skall därmed förstås att det omfattar varje åtgärd eller underlåtenhet som medför att den behöriga tullmyndigheten, om än tillfälligt, förhindras att få tillgång till varor som är föremål för tullövervakning och att utföra de kontroller som föreskrivs i artikel 37.1 i tullkodexen.

48 Det skall tilläggas att det inte krävs uppsåt för att det skall föreligga undandragande från tullövervakning av varor, i den mening som avses i artikel 203.1 i tullkodexen, utan endast att objektiva rekvisit är uppfyllda, som i synnerhet att varorna fysiskt inte finns tillgängliga på godkänd förvaringsplats när tullmyndigheten skall undersöka dem.

49 Denna tolkning bekräftas av lydelsen i artikel 203.3 i tullkodexen, av vilken det framgår att uppsåt endast är av betydelse när det skall fastställas vilka som är

gäldenärer för den skuld som uppkom vid undandragandet av varor. Den som undandrog varorna från tullövervakning är nämligen förbehållslöst gäldenär för denna skuld. Den som medverkat till undandragandet och den som förvärvat eller tagit hand om varorna i fråga blir dock gäldenärer först om de var medvetna om eller rimligen borde ha varit medvetna om att varorna undandrogs från tullövervakning i den mening som avses i artikel 203.1 i tullkodexen.

50 Av detta följer att alla former av avlägsnande, utan den behöriga tullmyndighetens samtycke, av varor som är föremål för tullövervakning från den godkända förvaringsplatsen utgör undandragande i den mening som avses i artikel 203.1 i tullkodexen och således medför att det uppkommer en tullskuld vid import enligt denna bestämmelse.

51 Mot bakgrund av vad som anförts skall den första och den tredje frågan besvaras så att tullskuld vid import uppkommer enligt artikel.203.1 i tullkodexen när undersökningen av varor, som beslutats av tullmyndigheten för att kontrollera riktigheten av en deklaration som mottagits, inte har kunnat genomföras på grund av att varorna avlägsnats från den tillfälliga förvaringsplatsen utan den behöriga tullmyndighetens samtycke.

Den andra och den fjärde frågan

52 Med hänsyn till svaret på den första och den tredje frågan saknas skäl att pröva den andra och den fjärde frågan.

Den femte frågan

53 Med hänsyn till svaret på den första och den tredje frågan skall den femte frågan prövas genom att domstolen undersöker enbart det fallet att tullskuld vid import uppkommer enligt artikel 203.1 i tullkodexen.

54 I det avseendet konstaterar domstolen att det framgår av artikel 62.2 jämförd med artikel 201 i tullkodexen samt artikel 218.1 c i tillämpningsförordningen att uppkomsten av en tullskuld inte på något sätt påverkas av att de dokument som krävs för tillämpning av tullförmånsordningar bifogas tulldeklarationen. Ingivandet av dessa handlingar har enbart till syfte att fastställa tillämplig tullordning och den tull som lagligen skall betalas. Ingivandet av handlingar som möjliggör tillämpningen av en nolltullsats medför visserligen att varor kan undantas från importtull på vissa villkor, men medför inte att själva förekomsten av en tullskuld vid import sätts i fråga.

55 Detta gäller i ännu högre grad i de fall när, som i tvisten vid den nationella domstolen, artikel 203 i tullkodexen är tillämplig, det vill säga när tullskuld vid import uppkommer — oaktat att det har ingetts en deklaration för övergång till fri omsättning — på grund av undandragande från tullövervakning av importtullpliktiga varor och således på grund av att gemenskapslagstiftningen åsidosatts.

56 Av detta följer att uppkomsten eller förekomsten av en tullskuld vid import inte påverkas av att det finns eller inges en handling, oavsett när det sker under förfarandets gång, som på vissa villkor möjliggör förmånsbehandling i tullhänseende.

57 Följaktligen skall den femte frågan besvaras så, att det inte kan uteslutas att tullskuld vid import uppkommer enligt artikel 203.1 i tullkodexen när formellt riktiga ursprungsintyg enligt formulär A bifogades den tulldeklaration som tullkontoret tog emot och då nolltullsats skulle tillämpas på de deklarerade varorna.

Rättegångskostnader

58 De kostnader som har förorsakats den franska och den finska regeringen samt kommissionen, vilka har inkommit med yttranden till domstolen, är inte ersättningsgilla. Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN (sjätte avdelningen)

— angående de frågor som genom beslut av den 2 februari 1999 har ställts av Finanzgericht Bremen — följande dom:

1) **Tullskuld vid import uppkommer enligt artikel 203.1 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex**

för gemenskapen när undersökningen av varor, som beslutats av tullmyndigheten för att kontrollera riktigheten av en deklaration som mottagits, inte har kunnat genomföras på grund av att varorna avlägsnats från den tillfälliga förvaringsplatsen utan den behöriga tullmyndighetens samtycke.

2) Det kan inte uteslutas att tullskuld vid import uppkommer enligt artikel 203.1 i förordning nr 2913/92 när formellt riktiga ursprungsintyg enligt formulär A bifogades den tulldeklaration som tullkontoret tog emot och då nolltullsats skulle tillämpas på de deklarerade varorna.

Gulmann Skouris Puissochet

Schintgen Macken

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 1 februari 2001.

R. Grass

Justitiesekreterare

C. Gulmann

Ordförande på sjätte avdelningen